

ren har at vaage over, at hans Tarev behørigt iagttages under Forhandlingerne. Naar en Forsvarer bliver at beskikke, skeer dette af Dommeren. En Tiltalt kan benytte en af ham selv antagen Sagførers Bistand.

§ 272.

Paa den i Stævningen berammede Dag foretages Sagen i et offentligt Retsmode.

Efterat Anklagebeslutningen eller Klagen er oplæst og den offentlige Anklager, hvis han der til finder Anledning, yderligere har begrundet sin Paaastand, skrives der til Bevisførelsen. Naar denne er endt, gives Ordet til Anklageren og efter ham til den Forurettede, hvis denne vil fremsætte Erstatningspaaastand, og dernæst til den Tiltalte, eller den for ham beskikkede eller af ham antagne Forsvarer. Derefter slutter Dommeren Forhandlingerne; med mindre der efter Omstændighederne maatte findes Anledning til, efter derom fremsat Begjæring, endnu engang at give Nogen af de Vedkommende Ordet, hvorefter Retten paakjender Sagen, dersom den ikke af en eller anden Grund udsættes. Dommen bør indeholde en kort Fremstilling af de Grunde, hvorpaa Doms slutningen støttes, og navnlig betegne de Overtrædelser, for hvilke, og de Lovbud, hvorefter Straf idømmes.

§ 273.

Under Behandlingen af de heromhandlede Sager udøver Underdommeren den Myndighed, der under Hovedforhandlingen ved Rævninger retten er tillagt dels Retten dels dennes Formand.

§ 274.

Med Hensyn til Vidners Udeblivelse og deres Naagtelse af at besvare fremsatte Spørgsmaal saavel som med Hensyn til de Personer, der udtale en forstyrrende og Rettens Værdighed krænkende Udfærd, komme de Bestemmelser, der i saa Henseende ere givne angaaende Forunderføggelsen, jfr. §§ 79, 83, 119, her til Anvendelse istedetfor de tilsvarende Regler angaaende Hovedforhandlingen for Rævninger retten.

§ 275.

Findes en for Underretten paataalt Handling at henhøre under Rævningerrettens Afgjørelse, bliver Sagen ved en af Grunde ledsaget Dom at afvise. Afvisningsdommen kan af Overanklageren efter den offentlige Anklagers Indstilling indbringes for Landsoverretten.

§ 276.

Forhandlingen for Underretten bør, saavidt muligt, tilendebringes og Sagen paakjendes i eet Retsmode.

Dog kan Dommeren, naar det til Sagens behørigte Oplysning skjønes nødvendigt, udsætte samme en kort Tid, jfr. § 272, efter at der er givet de Vedkommende Leilighed til at yttre sig i den Anledning. Ligeledes er han bemyndiget til efter Forhandlingens Slutning at udsætte Dommens Afgjælse, dog ikke længere end til en af de nærmest paafølgende Sognedage.

§ 277.

Udebliver den Tiltalte efter lovlig Tilfigelse uden at oplyse, at saadant hidrover fra uovervindelige Hindringer, ansees han, naar der ikke under Sagen er Spørgsmaal om større Straf end Bøder, at vedgaae det ham paafigtede Forhold, og Sagen bliver da, efter at Klageren har udtalt sig, at paadømme uden videre Bevisførelse, jfr. § 263. Kan Sagen medføre høiere Straf end Bøder, og kan den Tiltalte ei strax foranstaltes fremstillet for Retten, forholdes i Overensstemmelse med de i 7de Kapitel givne Forskrifter.

§ 278.

Efterat en Sag er paakjendt ved Underretten, bør Dommen, forsaavidt de Vedkommende ei have overvaret dens Afgjælse, snarest muligt vidnefast forkyndes for den offentlige Anklager og ligeledes for den Tiltalte, naar han er idømt Straf eller Sagens Omkostninger, hvorhos der ved Forkyndelsen meddeles dem en bekræftet Udskrift af Dommen.

Kan Dommen af Domsældte indantes for høiere Ret, bør han, naar Dommen affiges i hans Overværelse, strax, og ellers ved Forkynd-